

ΚΑΪΡΟΝ.

πόλιν, καὶ νὰ κηρύττωσι μεγαλοφώνως. « ίδον τὶ κέρδος ἔμεινεν ἐπὶ τέλους εἰς τὸν ἴσχυρώτατον Σχλαδίνον τὸν νικητὴν τῆς ἀνατολῆς», καὶ δῆσις ἐπραγματεύθη μετὰ τῶν σταυροφόρων συνθήκην ἰσχὺν ἔχουσαν 3 ἑτῶν, 3 μηνῶν, 3 ἑνδομάδων, 3 ἡμερῶν καὶ 3 ὥρων, ἐκαλλώπισε τὸ Κάϊρον διὰ μνημείων καὶ τὸ περιστεχίσε. Αὐτὸς φύκοδόμησε τὸ 1166 τὸν ἀκρόπολιν, ὃπου σώζονται καὶ μέχρι τῆς σήμερον ἀπειρά μνημεῖα ἀνεγερθέντα ἀπὸ τοὺς ἡγεμόνας τῆς Αἴγυπτου, καὶ μεταξὺ τῶν ἀλλων τὸ διβάνιον τῷ γαριτσάρῳ, τὸ διβάνιον καὶ τὸ φρέαρ τοῦ Ιωσήφ.—ἐπόνυμον τοῦ Σαλαδήν.—Καὶ τὸ μὲν διβάνιον τοῦ Ιωσήφ εἶναι μεριστη τις αἰδουσα περιέχουσα τριακονταδύνα μαρμαρίνους κίονας, ὃπου ἀπενέμετο ἡ δικαιοσύνη τὸ δὲ φρέαρ, τεράστειον οίκοδόμημα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, προμηθεύει ἀφθονον ὅδωρ εἰς τὴν ἀκρόπολιν. Ορυχθέν ἐντὸς ήραχου, ἔχει ἕλθος 280 ποδῶν καὶ περιφέρειαν 60, καὶ τὸ ὅδωρ ἀντλεῖται διὰ τινος μηχανῆς ἐλαυνομένης ὑπὸ δύνων.

Τὸ Καΐρον διαιρεῖται εἰς 53 ἔνορίας καὶ ἔχει 71 πύλας, 300 τσαμία 45 λουτρά, παλάτια, σχολεῖα, Ειδιοιστήκην καὶ 260,000 κατοίκων. Ο Μεχμέτ Άλης ἀνήγειρε πολλὰ δημόσια καταστήματα κατὰ τὸν εὐρωπαϊκὸν τρόπον, καὶ μάλιστα σχολεῖα ιατρικῆς καὶ στρατιωτικῆς.

Τὰ ὠραιότερα τῶν τσαμίων εἶναι τὸ τοῦ Σουλτάν Χασάν καὶ τὸ τοῦ Έλ-αζάρ. Οἱ θόλοι των ὑψιτενεῖς, τὰ τείχη κεκοσμημένα διὰ γυλυφῶν χριστὴν ἔχουσῶν τὴν ἐπιφάνειαν, καὶ οἱ μιναρέδες ὑψηλότατοι, περιέχουσμένοι κατὰ τὴν κορυφὴν ὑπὸ στοῶν ὃπου ὁ μουεζῖνος, δι' ἐναρμονίου προσφωνήσεως ἀνενθυμίζει εἰς τοὺς πιστούς, κατὰ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς, τὰ θρυσκευτικά τῶν καθήκοντα.

Αἱ οὖδοι τῆς πόλεως εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ στεναὶ καὶ ἀνώμαλοι· ἀλλ' ἔχει πλατείας ἑκτεταμένας καὶ μάλιστα τὴν τοῦ Εσσεκιὲ, ὃπου ὁ Βονοπάρτης, ἐκπορθήσας τὴν πόλιν, ἐστρατοπέδευσεν. Όταν τὸν Νοέμβριον ἐκάστου ἔτους ἔκχειλίζει ὁ Νεῖλος, ἡ πλατεῖα αὐτὴ κατακλύζεται καὶ καθίσταται πλωτὴ. Τὸ Καΐρον ἔχει πολλὰ προάστεια μὲν ίκανὸν ἀριθμὸν κατοίκων. Δύῳ λιμένες τοῦ χρητιμεύουσιν ὡς ἀποθῆκαι τῶν ἐμπορευμάτων. Εἰκῇ συναπαντῶνται τὰ προιόντα τοῦ Δέλτα μὲ τὰ τῆς Εύρωπης, καὶ τὰ τῆς Νουβίας μὲ τὰ τῆς Σιδῶνος.

Ωραῖα εἶναι τὰ περίχωρα τοῦ Καΐρου, καὶ μαγευτικαὶ αἱ ὄχθαι τοῦ Νείλου· τὸ μικρὸν πολύχνιον τοῦ Γιζέχ, ὃπου διέτριβον τὸ πάλαι οἱ μαμελοῦκοι βέηδες, διασχίζεται διὰ διαφόρων ποταμίσκων καὶ καλύπτεται ἀπὸ κύπους. Ήνήσος τῆς Ρουδέχ, κειμένη ἀντικρυ τοῦ παλαιοῦ Καΐρου, κατέστη γνωστὴ διὰ τὸ μέλλον ἢ νειλόδεμετρον, δι' οὗ μετροῦσι κατ' ἔτος τὴν αὔξησιν τῶν ὅδάτων τοῦ ποταμοῦ. Πέριξ τοῦ Καΐρου, ἐξ στάδια μακρὰν, πρὸς τὴν δεξιὰν ὄχθην τοῦ Νείλου, ἀνυψοῦσι τὰς προσιωνίους κορυφάς των αἱ περίφημοι τῆς Αἴγυπτου πυραμίδες. Τὸ κλίμα τῆς πόλεως εὐμετάβλητον, ὁ χειμών ἀνεπαίσθητος, καὶ αἱ ήροχαι σπανιώταται.

Ε. Μ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΡΟΠΟΥ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ

Εἰς τὰ ἀ.λ.η.λοδιδασκόμενα σχολεῖα
τῆς ‘Ελλάδος.

Ο τρόπος τῆς προκαταρκτικῆς διδασκαλίας ἐνεργεῖται κατὰ τὸ ἐγχειρίδιον τοῦ Γάλλου Σαραζίνου, τὸ ὃποῖον μεταγλωττισθὲν, αὐξηθὲν καὶ τελειοποιηθὲν παρὰ τοῦ Κ. Κοκκινήν, τοῦ διευθύνοντος ἥδη τὴν Δημοτικὴν ἐκπαίδευσιν, εἰσήχθη εἰς δῆλα ἐν γέ-

νει τὰ προκαταρκτικὰ ἐκπαιδευτήρια τῆς Ἑλλάδος.

Η Μέθοδος αὗτη ἔλαβε διαφόρους ἐπωνυμίας, ὅν μασθεῖσα ως μὲν ἐκ τῶν τόπων Μάδρας καὶ Βρετανίας, ἐπὶ τῶν διποίων ἐφευρέθη Μαδριανὴ καὶ Βρετανική· ως δὲ ἐκ τῶν νομιζομένων ἐφευρετῶν Βέλλου καὶ Λαγκαστρίου, Λαγκαστριανὴ καὶ Βελλική, καὶ κατ' ἄλλους Βελλολαγκαστριανή.

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὡνμάσθη καὶ αὐτοδιδακτική, ὡς διδασκομένων τῶν παιδῶν τρόπον τινὰ αὐτῶν δι' ἑαυτῶν. Μεταβᾶσα δὲ κατὰ τὸ 1815, ἐκ τῆς Βρετανίας εἰς τὴν Γαλλίαν, ὡνμάσθη ἀλληλοδιδακτική, enseignement mutuel, δι' ἣς ἐπωνυμίας ἐμφανεῖται αὐτὴ τῆς μεθόδου ἡ φύσις.

Η βάσις αὐτῆς εἶναι τὸ νὰ διδάσκωνται οἱ παιδεῖς δι' ἀλλήλων καὶ ἀμοιβαίως, οἱ ἥττον προωδευμένοι δηλ. ὑπὸ τῶν μᾶλλον προωδευμένων· ἡ δὲ διδασκαλία της, τερπνὴ καὶ εὔκολος ἐνασχόλησις, ἀναπτύσσουσα καὶ θελτιοῦσα τὰς λογικὰς δυνάμεις χωρὶς νὰ ἐπιφέρῃ κάμπατον. Δι' αὐτῆς ὁ παῖς διδάσκων ἐνταῦτῳ καὶ διδασκόμενος, μανθάνει νὰ διοικῇ καὶ νὰ ἀρχηται, νὰ προστάξῃ καὶ νὰ πείθηται· μάθημα ἀναγκαιότατον εἰς ἔκαστον, ἐπειδὴ καὶ καθεῖται εἶναι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἀρχῶν καὶ ἀρχόμενος. Εἴτι δὲ τὸ διδάσκειν καὶ ἀρχεῖν προπαρασκευάζει τοὺς παῖδες, καὶ ως μέλλοντας πατέρες καὶ μητέρες διὰ τὴν ἀγωγὴν καὶ διοικησιν τῶν ιδίων τεκνῶν των.

Η μάτηρ αὐτῆς τῆς Μεθόδου, ως καὶ ὅλων τῶν κοινωφελῶν γνώσεων, ὑπῆρξεν ἡ ἀνάγκη· ἡ δὲ ἀρχή της εὑρίσκεται εἰς τὰ ἀρχαιότατα ἔθνη· ἀλλ' ἀπολεσθεῖσα καὶ αὐτὴ δόμοι μὲ τὰ λοιπὰ καλὰ τῆς ἀρχαιότητος, ἀνευρέθη πρῶτον εἰς τὰς Ἰνδίας, ἐκαλλιεργήθη εἰς τὴν Ἀγγλίαν, καὶ ἐτελοιοποιήθη εἰς τὴν Γαλλίαν. Διὰ τὰ μέριστα καὶ πλεῖστα κοινωφελῆ πρατεῷματά της τὰ ἔθνη Θεωροῦσι δόξαν των τὴν οἰκειοποίησιν τῆς ὑψηλῆς ἐφευρέσεως της· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ δόξα ἀνήκει εἰς τοὺς προγόνους μας, ἀν καὶ ἡ ἀρχή της εὑρίσκεται καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Θείαν Γραφήν.

Ιοθώρ διαμέριστος τοῦ θεόπτου Μωϋσέως, εἶναι ἐπίσης ὁ ἐπινοητὴς τῆς εἰς διαφόρους τάξεις καὶ κλάσεις διαιρέσεως τῶν μαθητῶν, καὶ τὰς ὑπὸ ἀλλήλους πειθαρχίας συμβουλεύσας τὸν Μωϋσῆν, οὕτω· (κεφ. ΙΗ'. 21 τῆς ἑζόδου. καὶ Α'. 25 Δευτερον.) Καὶ σύ σεαυτῷ σκέψαι ἀπὸ παντὸς τοῦ λαοῦ ἀνδρας δυνατοὺς, θεοσεβεῖς, ἀνδρας δικαιούς μισοῦντας ὑπερφανίαν, καὶ καταστήσεις αὐτοὺς ἐπ' αὐτῶν χιλιάρχους, καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς, καὶ κρινοῦσι τὸν λαὸν πάσαν ὥραν· τὸ δὲ ῥῆμα τὸ ὑπέροχον ἀνοίσουσιν ἐπὶ σὲ, τὰ δὲ ὑραχέα τῶν κριμάτων κρινοῦσιν αὐτοῖς, καὶ κουφίσουσιν ἀπὸ σοῦ, καὶ συναντιλήψονται σοι·»

Ο σοφὸς Πλούταρχος εἰς τὸν έισιν τοῦ Λυκούργου ἀναφέρει, ὅτι διαφέρει τὸν γομοθέτης οὕτος, τὸν δόποιον ἔθιμον μασαν οἱ κιῶνες, διήρεσε τοὺς παιδεῖς εἰς διαφόρους τάξεις καὶ κλάσεις, εἰς ἑκάστην τῶν διποίων διώρισεν ως διδάσκαλον καὶ ὀδηγὸν τὸν ἴσχυρώτερον καὶ φρονιμώτερον, εἰς τὸν διποῖον ὑπετάσσοντο ὅλοι οἱ λοιποί. «Τῶν δὲ Σπαρτιατῶν (τοὺς) παιδεῖς οὐκ ἐπ' ὧντοις οὐδὲ μιτθίοις ἐποιήσατο παιδαγωγοῖς ὁ Λυκούργος, οὐδὲ ἔξην ἑκάστῳ τρέφειν, οὐδὲ παιδεύειν, ως ἰδούλετο, τὸν οὐδὲν, ἀλλὰ πάντας εὐθὺς ἐπτα-

τεῖς γενομένους παραλαμβάνων αὐτὸς, εἰς ἀγέλας κατελόχιζε καὶ συννόμους ποιῶν καὶ συντρόφους, μετ' ἀλλήλων εἰθιζε συμπαῖζεν καὶ συσχολάζειν. Αρχοντα δ' αὐτοῖς παρίστατο τῆς ἀγέλης τὸν τῷ φρονεῖν διαφέροντα, καὶ θυμοειδέστατον ἐν τῷ μάχεσθαι, καὶ πρὸς τοῦτον ἀφεώρων, καὶ προστάττοντος ἡκροῦντο, καὶ κολάζοντος ἐκαρτέρουν, ὥστε τὴν παιδείαν εἶναι μελέτην εὐπιειθείας.»

Αναγινώσκων τις καὶ τὸν Ἀλκιβιάδην, καὶ τὴν πολιτείαν τοῦ Πλάτωνος, δύναται νὰ ἔδη, ὅτι καὶ εἰς αὐτὸν δὲν ἦτον ἄγνωστος ἡ Μέθοδος. Οὕτι δημως ἀποφασιστικῶς ἀποδεικνύει τὴν μέθοδον 'Ελληνικὸν ἐφεύρημα, εἶναι τὸ ἔξῆς.

Γάλλος τις, εἰς τὴν τῶν Ἀθηνῶν περιγραφήν του, ἐκδοθεῖσαν κατὰ τὸ 1675 ἔτος λέγει, ὅτι εἰς τοὺς τελευταίους τῆς πόλεως οἰκους, πρὸς τὸ μέρος τοῦ ναοῦ τοῦ Θησέως, κειμένου εἰς τὴν ὁδὸν τῆς Ἀκαδημίας, εἶδε σχολεῖον διευθυνόμενον παρά τινος ἑγχωρίου, καὶ ὅτι εὗρε τὴν Μέθοδόν του εὐφεστάτην καὶ πολὺ ἐντελεστέραν τῶν ἔδικτων των. «Όλη ἡ κλάσις, λέγει, ἀνεγίνωσκε συγχρόνως, χωρὶς νὰ συμ-
» Εῇ οὐδὲν ἡ παραμικρὰ σύγχυσις, καὶ πᾶς μαθητὴς
» ἐπρόσεχεν ἐν ὃ ἀνεγίνωσκον οἱ ἄλλοι. Τὰ θιδία
» των ἦσαν ὅλα ὅμοια· ἀν οἱ μαθηταὶ ἦσαν τριά-
» κοντα, τοῖς ἐδιδέν διδάσκαλος πρὸς ἀνάγνωσιν
» τριάκοντα λέξεις διαφόρων ἀλληλοδιαδόχων φρά-
» σεων. 'Ο πρῶτος μαθητὴς ἀνεγίνωσκε τὴν πρώ-
» την λέξιν, ὁ δευτέρος τὴν δευτέραν, ὁ τρίτος τὴν
» τρίτην καὶ οὕτως ἐφεξῆς. Όταν δόλοι οἱ μαθηταὶ
» ἀνεγίνωσκον ὅλα καλά, ἐδιδέν αὐτοῖς ἄλλας τριά-
» κοντα.

«Ἐάν τις τῶν μαθητῶν ἐσφαλλει, ἐδιωρθόνετο ἀ-
» μέσως ἀπὸ τὸν πλησίον του, καὶ οὕτω καθ' ἔξῆς
» οἱ ἄλλοι. Τοιουτοτρόπως ἀνεγίνωσκοντο αἱ τριά-
» κοντα λέξεις· οἱ μαθηταὶ ἐξιάζοντο νὰ προσέχωσι
» πάντοτε, καὶ νὰ ἦναι ἑκαστος μαθητὴς ἔτοιμος νὰ
» ἀναγνώσῃ εἰς τὴν σειράν τὴν τυχοῦσαν λέξιν. Πάς
» μαθητὴς ἐφιλοτιμεῖτο νὰ ἀναγνώσῃ καλλιώτερον
» τῶν ἄλλων ὥστε γενικὴ φιλοτιμία ἐκυρίευε τὰς
» ψυχὰς ὅλων τῶν μαθητῶν. Αὐτοὶ δὲν ἐκάθηντο
» πάντοτε εἰς τὸν αὐτὸν τόπον, ἀλλ' ἐκεῖνος, δότις
» εἰς ἐν μάθημα ἦτον εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς κλάσεως,
» εἰς ἐν ἄλλο μάθημα ἐκάθητο εἰς ἄλλον ἀπροσδιό-
» ριστον τόπον· τοῦτο δὲ ἐγίνετο, διὰ νὰ ἐμποδίζη-
» ται τὸ ἀτοπον, τὸ δόποιον ἐδύνατο νὰ ἀκολουθή-
» σῃ, ἀν οἱ μαθηταὶ ἐκάθηντο εἰς τὸν αὐτὸν τόπον
» πάντοτε· ἐπειδὴ τότε πᾶς μαθητὴς, ἥθελε προ-
» μελετῆ τὰς λέξεις μόνον, ἀς ἐμελλε νὰ ἀναγνώσῃ.
» κτλ.» ἀρχαὶ, αἵτινες φαίνονται ως βάσις τῆς νῦν
» τελειοποιηθείσης ἀλληλοδιαδόχης Μεθόδου.

Εἴς δόλων τούτων ἀποδεικνύται, ὅτι δημόθος εἶναι γένηνμα ἐλληνικὸν, καὶ ὅτι τὰ λοιπὰ ἐθνη τῆς σοφῆς Εὐρώπης ἐτελειοποίησαν αὐτὴν. Η ἵσως καὶ τὴν ἀνέριον ἐκ νέου ἀπολεσθεῖσαν ὑπὸ τοῦ πανδαμάτορος χρόνου σὺν τοῖς λοιποῖς ἀριστουργήμασι τῆς ἀρχαιότητος.

Ο ῥώματος παιδαγωγὸς Κουϊγκτιλιανὸς ἀναφέρει περὶ αὐτῆς, καὶ ἐκθειάζει τὴν ἐφεύρεσιν της· δι Pietro della Valle ἀναφέρει εἰς τὴν κατὰ τὸ 1623 γραφεῖσαν περιγραφήν τῶν Ἰνδίων, ὅτι, εἰς τινα μέρη του τόπου ἐκεῖνου, ἦτον συγκένεια ἐξ ἀμνημονιώ-
των αἰώνων, οἱ παιδεῖς νὰ οἴηθοσιν ἀλλήλους ἐν

τῷ μανθάνειν. Οἱ Γάλλοι ὅμως διῆγυρίζονται, ὅτι ἡ ἐφεύρεσις τῆς Μεθόδου εἶναι εἰδικὴ τῶν, ὡς φαίνεται εἰς ἓν σύγγραμμα τυπωθὲν ἐν Παρισίοις κατὰ τὸ 1768 μὲν τὸν τίτλον, « Μέθοδος πρακτικὴ τῆς ἀναγνώσεως. Οἱ Honbault μετεχειρίσθη αὐτὴν εἰς Παρισίους τὸ 1747. Καὶ διπλεῖς Παουλέτος ὁμοίως κατὰ τὸ 1772, ἐπὶ Λουδοβίκου ΙΔ'. παρ' οὖ καὶ Ἐθραβεύθη. Ἀλλὰ κατὰ τὸ 1789 ἔτος κυρίως ἐφεύρθην κατὰ τὸν νεώτερον αὐτῆς τρόπον εἰς τὰς Ἀνατολικὰς Ἰνδίας εἰς Κορομαντέλον, πλησίον τῆς Μάδρας παρὰ τοῦ Ἀγγλου Βέλλου, ὅστις ἐπανελθὼν εἰς τὴν πατρίδα του κατὰ τὸ 1796 ἐξέδωκε συνοπτικὴν περιγραφὴν τῆς Μεθόδου. Μετὰ δὲ τρία ἔτη διαγκαστέρος ἐσύστησεν εἰς Δονδίνον σχολεῖον εἰσάξας αὐτήν ἀλλ' ἡ ὀψέλειά της περιωρίζετο μόνον εἰς τὴν Ἀγγλίαν, καὶ εἰς τινὰς Ἀγγλικὰς ἀποικίας. Ἀλλὰ τὸ 1815 μετεφέρθη εἰς τὴν Γαλλίαν, ὅπου οἱ σοφοὶ Γάλλοι, καλλιεργήσαντες καὶ τελειοποίησαντες αὐτὴν, διέδωκαν τὰ καλά της εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην.

Ἐκ τῶν ἡμετέρων δικλεδούλοις ἔγεινε πρῶτος εἰπογήτης τῆς Μεθόδου εἰς τὸ ἔθνος μης κατὰ τὸ 1819 διδάξας ἐν πρώτοις εἰς Ἰάσιον. Μετὰ τὸν Γ. Κλεδεούλον δικλεδούλος συνεργασίθη εἰς χρήσιν τῶν κατὰ τὸ Ἰόνιον Κράτος διδασκαλῶν ἐκθεστὸν τῆς Μεθόδου πολλὰ συνοπτικήν. Ἀκολούθως ἀκόντιμος τις ἐπύπωσεν εἰς Μελίτην καὶ διέδωκεν εἰς τὴν Ἑλλάδα μετὰ τὴν πολιτικὴν αὐτῆς ἀνάστασιν, ἐν Κινέλιον, ἐπιγραφόμενον, « Σύστημα Ἀγγλικὸν διὰ τὰ σχολεῖα, ἡ εὔκολος Μέθοδος διὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν παιδῶν » τὸ Κινέλιον τοῦτο διαλαμβάνει προσέτι καὶ περὶ τῆς τῶν κορασίων διδασκαλίας, καὶ τροποποιήσεις τινὰς περὶ τὴν μέθοδον τὰς ὄποιας παραδέχονται καὶ οἱ Ἀγγλοί. Μεταξὺ ὅμως ὅλων, μόνος δὲ Κ. Κοκκώνης ἀπέδειξε σοφῶς τὰς ἀρχὰς αὐτῆς καὶ αὐτὸς μόνος ἐγνώρισε ὄποιον εἶναι τὸ μέγα σκοπούμενον τῆς ὑψηλῆς τοῦ Ἀλληλοιδιδακτικοῦ συστήματος ἐφεύρεσσας, καὶ ὄποια πρέπει νὰ ἦνται τὰ πρὸς τοῦτο συντίνοντα μέσα.

Ἡ εὔκολία αὐτῆς τῆς Μεθόδου, τὰ μεγάλα της ἀποτελέσματα, καὶ τὰ προτερήματά της παρεκίνησαν τὰ ἔθνη νὰ τὴν ἐναγκαλισθῶσι, καὶ ἥδη εἴναι εἰσηγμένη εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ μέρη τοῦ κόσμου. Ἐκτὸς τῆς Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας, εἰς ἃς ἐφεύρεθη, ἀκαλλιεργήθη καὶ ἐτελειοποιήθη, ἡ Γερμανία, ἡ Ρωσία, ἡ Ἰταλία, ἡ Ἐλβετία, ἡ Σουηδία, ἡ Ἐλβετία, καὶ ὅλαι αἱ Εὐρωπαϊκαὶ δυνάμεις ἀγωνίζονται νὰ θελτιώσωσι τὰ ἥδη τῶν ὑπηκόων των διὰ αὐτῆς. Ἡ Ἀμερικὴ, ὅλα σχεδὸν τὰ παράλια τῆς Ἀφρικῆς, τὰ δυτικὰ καὶ μεσημβρινὰ τῆς Ἀσίας, αὐτὴ ἀκόμη ἡ Νέα Ὀλλανδία, καὶ σχεδὸν ὅλη ἡ κατοικουμένη γῆ ἀπολαμβάνει τὰ καλά της. ἡ ώραία αὕτη Μέθοδος διεγέρεισα τοὺς μαθητευομένους εἰς ἀκραν φιλοτιμίαν, φιλομάθειαν καὶ ἐπιμέλειαν, διδάσκει αὐτοῖς τὰς ἀναγκαιοτάτας εἰς πάντας ἀρχικὰς γνώσεις, μὲ δόσον τὸ δυνατὸν μεγαλητέρων οἰκονομίαν τοῦ καιροῦ καὶ τῶν χρημάτων ἀναπτύσσουσα συγχρόνως τὰς σωματικὰς καὶ ψυχικὰς δυνάμεις, καὶ συντήθουσα τὰς καρδίας εἰς τὰς ἡθικὰς ἀρετὰς, διδασκομένων συγχρόνως τῶν νέων τὴν εὐταξίαν, τὴν εύσεβειαν, τὴν ὑπακοήν, τὸ ἀρχεσθαι καὶ ἀρχειν. Ἐντὸν λόγῳ τὰ χρέαν καὶ τὰς ὀφελίμους γνώσεις καὶ πράξεις, τὰς ἀναγκαιοτάτας

εἰς πάντα ἄνθρωπον πρὸς τὸ εῦ καὶ καλῶς ζῆν εἰς τὸν παρόντα έλον. Ἡ Μέθοδος αὕτη εἶναι τέλος τὸ ἐπιτηδεύτατον μέσον, δι' οὗ εὐκόλως ἐμποροῦν νὰ διαδοθῶσιν ἡ χρηστοήθεια καὶ ἡ χρηστομάθεια εἰς ὅλας τὰς κλάσεις τῶν κοινωνιῶν. Δι' αὐτῆς, (ἄν ἦνται εἰς πλήρη ἐνέργειαν) εἰς δύο ἔτῶν διάστημα ὁ μαθητής (ἔχων ἡλικίαν ἐπιδεκτικὴν μαθήσεως), μὲ ὀλίγιστα ἔξοδα, ἡμιπορεῖ νὰ μάθῃ τὴν ἀνάγνωσιν, τὴν γραφὴν, τὴν ἀριθμητικὴν, τὰ καθήκοντα τοῦ εὐσεβοῦς χριστιανοῦ καὶ τὰ τοῦ ἀγαθοῦ πολίτου, διοῦ μὲ τὰς ἱοφελεστάτας γνώσεις. Αὐτὴ εὐκόλωνεν ὅχι μόνον τὴν διδασκαλίαν τῶν ἀρχαρίων μαθημάτων, ἀλλὰ προσαρμοσθεῖσα καὶ εἰς πολλὰς ἐπιστήμας καὶ κοινωφελεῖς γνώσεις, ἀποκατέστησε κοινοτέραν καὶ ὀφελιμωτέραν τὴν διδασκαλίαν των. Ἡ γραμματικὴ, ἡ γεωγραφία, ἡ ιστορία, ἡ φυσικὴ κτλ. διδάσκονται ἥδη κατ' αὐτὴν εὔκολωτερον καὶ ἐπιτυχέστερον εἰς τὰ σχολεῖα δὲ τῶν κορασίων καὶ τὰ διάφορα κεντήματα, τὸ ράψιμον, τὸ πλέξιμον μὲ μεγάλην εὔκολίαν. Οὕτων καὶ αἱ προνοοῦσαι Κυβερνήσεις περὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ εύτυχίας τοῦ λαοῦ, ἀλλο πρὸς τοῦτο δὲν ἔχουσι ταχύτερον καὶ ἐπιτηδεύτερον μέσον. Ἡ Β. Κυβερνήσις ἡμῶν, κατ' εύτυχίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, παρεδέχθη τὸ πρὸς φωτισμὸν αὐτοῦ συγτελεστικώτατον τοῦτο θοήθημα, ἐξέδωκε κατὰ τὸ 1834, Νόμον κανονίζοντα τὰ τῆς προκαταρκτικῆς ἐκπαιδεύσεως μαθήματα, τὴν ἀπαιτουμένην ἴκανοτητα τῶν διδασκάλων κτλ. διέταξε νὰ εἰσαχθῇ εἰς ὅλα τὰ προκαταρκτικὰ σχολεῖα ἡ ὅρθη καὶ εὔκολος αὕτη Μέθοδος, καὶ διώρισε μετὰ ταῦτα ὡς ἀνάτατον ἐπιτηρητὴν καὶ διευθυντὴν ὅλων τῶν Δ. σχολείων τοῦ Κράτους τὸν Κ. Κοκκώνην, μακρὰν πείραν ἔχοντα τῆς μεθόδου ταύτης, καὶ μελετήσαντα αὐτὴν εἰς τὰ μέρη ὅπου ἐντελέστερον ἔχασκεῖται.

Πη. Κη.

Η ΚΟΡΗ ΤΗΣ ΣΙΒΗΡΙΑΣ.

ΔΙΗΓΗΜΑ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ.

'Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ

(Συνέχεια. Ιδὲ φύλ. ΙΖ').

Ἐν τοσούτῳ, ἐλθοῦσα εἰς Κίονον, ἀνέμενεν ἀνυπομόνως τὴν εἰδῆσιν τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ πατρός της. Σκοπὸν δὲ εἰχε πάντοτε νὰ ἐγκαταθιώσῃ εἰς τὸ ἐν Νιγενῇ μοναστήριον, ὅπως τὸ εἰχεν ὑποσχεθῆ καὶ εἰς τὴν ἡγουμένην του, τὴν ὄποιαν εἰδοποίησε περὶ τούτου ἐκ νέου. Οὕτων, καὶ ἀφοῦ ἐπροσκύνησε τὰ ιερὰ λειψανα, καὶ ἐλαβε τὸ σχῆμα τῆς δοκίμου, ἀνεχώρησε διὰ τὴν μονὴν ἐκείνην. Ἡ καλὴ ἡγουμένη τὴν ἐπερίμενεν ἀπὸ ὡραν εἰς ὡραν, καὶ δὲν τὴν ἔγραψε περὶ τῆς εἰς Νιγενῇ ἀφίξεως τῶν γονέων της, διὰ νὰ τοὺς ιδῇ αἰρητούσι. Φθάσασα δὲ Παρασκευὴ ἐπεσεν εἰς τοὺς πόδας τῆς ἡγουμένης, ἐξελθούσας δόμοῦ μὲ τὰς ἀλλαγὰς καλογραῖς εἰς τὴν πύλην τοῦ μοναστηρίου πρὸς ὑποδοχήν της. « Μήπως ἔχετε εἰδῆσεις περὶ τοῦ πατρός μου; ἡρώτησεν ἀμέσως. — Ἐλα, τέκνον μου, ἀπεκρίθη ἡ ἡγουμένη, ἔχω καλὰς καὶ θά σὲ τὰς δώσω εἰς τὴν οἰκίαν μου. » καὶ τὴν ὠδήγησε διὰ διαφόρων θαλάμων χωρὶς νὰ προσθέσῃ τι ἀλλο. Αἱ καλογραῖς ἐσιώπων, καὶ τὸ μησητηριῶδες ἥθος των θὰ τὴν ἀνησύχει, ἐὰν δὲν τὰς παρετήρει μειδιώσας δλας. Εἰσελθοῦσα εἰς τὸν θάλαμον τῆς ἡγουμένης εὑρε